

A T-369/00. sz., Département du Loiret (Franciaország), támogatja: Scott SA kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2007. március 29-én hozott ítélet ellen az Európai Közösségek Bizottsága által 2007. június 20-án benyújtott fellebbezés

(C-295/07. P. sz. ügy)

(2007/C 211/36)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselő: J. Flett meghatalmazott)

A többi fél az eljárásban: Département du Loiret (Franciaország), Scott SA

A fellebbező kérelmei

A Bíróság

- állapítsa meg a kereset megalapozottságát, következképpen helyezze hatályon kívül a megtámadott ítélet egészét;
- hozzon végleges döntést az ügyben, és állapítsa meg, hogy a [2002/14/EK] határozat ⁽¹⁾ kellőképpen indokolt a kamatos kamat alkalmazása tekintetében, illetve ennek hiányában, ha a Bíróság úgy ítéli meg, hogy a jogvita még nem eldönthető, utalja azt vissza ítélelhozatalra az Elsőfokú Bíróság elé;
- kötelezze a felperest saját, valamint a Bizottságnak a Bíróság és az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban felmerült költségei viselésére;
- kötelezze a Scott SA-t a két eljárásban felmerült saját költségei viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Először is azt állítva, hogy a megtámadott ítélet az állami támogatásokról szóló közösségi szabályozás téves értelmezésén alapul, amely szabályozást az Elsőfokú Bíróság – tévesen – a jogellenes támogatás visszafizetésének időpontjában hatályos, a vállalkozások közötti versenyről szóló szabályozással azonosít, és nem a hivatkozott támogatás tényleges odaítélésének időpontjában hatályos, a tagállamok közötti versenyről szóló szabályozással, a fellebbező állításának alátámasztására nyolc jogalpra hivatkozik.

Első jogalapjában a fellebbező arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróságnak a megtámadott ítéletben tett megállapításával ellentétben a jogellenesen odaítélt támogatás visszafizetését elrendelő határozat megfelelően indokolt, ha egyszerű matematikai számítás lehetővé teszi annak megállapítását, hogy mely számítási módszer került alkalmazásra. Márpedig éppen erről van szó

az ügyben, mivel az odaítélt támogatásra, a kamatlábra, az időtartamra és a visszafizetendő összegre vonatkozó minden lényeges adat szerepel a határozatban.

Második jogalapjában a fellebbező azt állítja, hogy a kamatos kamat alkalmazása legalább is közvetett módon szerepelt a határozat indokolásában, figyelemmel a támogatásból eredő előnyök megszüntetésére és az eredeti állapot helyreállítására irányuló, kinyilvánított célkitűzésekre. Tekintettel erre, a visszafizetendő összegre alkalmazandó kamatnak szükségszerűen kamatos kamatnak kellett lennie, hogy figyelembe lehessen venni az inflációt, valamint az időközben a kedvezményezett által felhalmozott előnyöket.

Harmadik jogalapjában a Bizottság arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság jogban való tévedést követett el, amikor – hátrányára – megfordította a bizonyítási terhet. Az elsőfokú eljárás felperesének kellene ugyanis bizonyítania a Bizottságnak a jogellenes támogatások visszafizetése elrendelésére alkalmazandó kamatlábak alkalmazásával kapcsolatos gyakorlata hivatkozott módosítását, és nem a Bizottságnak kellene bizonyítania, hogy ilyen módosítás nem történt.

Negyedik jogalapjában a fellebbező azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság jogban való tévedést követett el, amikor megállapította, hogy a Bizottság nem mutatott rá, hogy a kedvezményezett társaság milyen előnnyel rendelkezett e támogatás visszafizetése elrendelésének időpontjában. A támogatás odaítélésének, nem pedig visszafizetésének időpontja az, amikor a Bizottságnak az előnyt meg kell állapítania.

Ötödik és hatodik jogalapjában a Bizottság azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság feltételezésekre és nem bizonyítékokra támaszkodott a támogatás kedvezményezett társaság másik társaság részére történt eladása árának tekintetében, és 11 évvel a támogatás odaítélése után azt állapította meg, hogy ez az eladási ár olyan tényező volt, amelyre a Bizottságnak figyelemmel kellett volna lennie a visszafizetendő összeg megállapításakor. Az állami támogatások területén a cél ugyanis az eredeti állapot helyreállítása, így a visszafizetendő támogatás összege szükségszerűen megegyezik a kezdetben odaítélt összegnek a tényleges visszafizetésig járó éves kamatos kamatokkal növelt összegével, függetlenül attól, hogy a támogatás kedvezményezettje időközben mit tett ezzel az összeggel.

Hetedik jogalapjában a fellebbező azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság jogban való tévedést követett el, amikor megállapította, hogy abból a körülményből, hogy a támogatás visszafizetésének a nemzeti szabályozások szerint kell történnie, szükségszerűen az következik, hogy a kamatokat egyszerű kamatlábbal kell számítani. Ha igaz az, hogy a főkövetelést és a kamatokat a nemzeti jog eljárásainak megfelelően kell visszafizettetni, akkor a kamat kikötését, valamint annak a kérdését, hogy ez a kamat egyszerű vagy kamatos kamat-e, a közösségi, és nem a nemzeti jog szabályozza.

Nyolcadik jogalapjában végül a Bizottság arra hivatkozik, hogy a megtámadott ítélet teljes egészében aránytalan, mivel határozatának egészét semmisíti meg, ugyanakkor lehetőség lett volna a főkövetelés és a kamatok összegének megkülönböztetésére, csakúgy, mint az egyszerű és a kamatos kamat alkalmazásának megkülönböztetésére.

(¹) A Franciaország által a Scott Paper SA/Kimberley-Clark részére nyújtott állami támogatásról szóló, 2000. július 12-i 2002/14/EK bizottsági határozat (HL L 12., 1. o.).

A Landgericht Regensburg (Németország) által 2007. június 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Staatsanwaltschaft Regensburg kontra Klaus Bourquain

(C-297/07. sz. ügy)

(2007/C 211/37)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landgericht Regensburg

Az alapeljárás felei

Felperes: Staatsanwaltschaft Regensburg

Alperes: Klaus Bourquain

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormánya között a közös határokon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló, Schengenben, 1990. június 19-én aláírt egyezmény (¹) 54. cikkének értelmezése körében a tilalom, amely szerint az ellen a személy ellen, akinek a cselekményét a Szerződő Felek egyikében jogerősen elbírálták, ugyanazon cselekmény alapján nem lehet egy másik Szerződő Fél területén büntetőeljárás indítani, abban az esetben is érvényesül-e, ha az e személlyel szemben kiszabott büntetést az ítélet meghozatalának helye szerinti állam joga értelmében soha nem lehetett végrehajtani?

(¹) HL 2000., L 239., 19. o.; magyar nyelvű különkiadás: 19. fejezet, 2. kötet, 9. o.

A VAT and Duties Tribunal, London által 2007. június 29-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – J D Wetherspoon PLC kontra The Commissioners of Her Majesty's Revenue and Customs

(C-302/07. sz. ügy)

(2007/C 211/38)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

VAT and Duties Tribunal, London.

Az alapeljárás felei

Felperes: J D Wetherspoon PLC.

Alperes: The Commissioners of Her Majesty's Revenue and Customs.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A HÉA lekerítésére kizárólag a nemzeti jog, vagy ehelyett a közösségi jog irányadó? Különösen, az első irányelv 2. cikkének első és második bekezdése és a hatodik irányelv (2004. január 1-jén hatályos) 11. cikke A. része (1) bekezdésének a) pontja és/vagy 12. cikke (3) bekezdésének a) pontja és/vagy 22. cikke (3) bekezdésének b) pontja megerősíti-e, hogy a lekerítés közösségi jogi kérdés?
- 2) Különösen:
  - i) Megakadályozza-e a közösségi jog az olyan nemzeti szabály alkalmazását vagy a nemzeti adóhatóság olyan gyakorlatát, amely megköveteli minden HÉA-összeg fölfelé kerekítését, amennyiben a legkisebb fizetőegység érintett hányada meghaladja a 0,50-et (például 0,5 pennyt a legközelebbi egész pennyre kell kerekíteni)?
  - ii) Megköveteli-e a közösségi jog, hogy az adófizetők számára engedélyezzék bármilyen HÉA-összeg lefelé kerekítését, amely a rendelkezésre álló legkisebb fizetőegység töredékét foglalja magában?
- 3) A HÉA-t magában foglaló értékesítés során milyen szinten követeli meg a közösségi jog a kerekítés alkalmazását a fizetendő HÉA kiszámítása során: az egyes árucikkek szintjén, az egyes árutételek szintjén, az egyes értékesítések (amennyiben több értékesítés szerepel egyazon kosárban), az egyes összesített ügyletek/kosarak szintjén, illetve minden egyes HÉA-elszámolási időszak szintjén, vagy valamely egyéb szinten?